

מ"ת 47162/04 - מדינת ישראל נגד מתן טורג'מן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 Mai 2016

מ"ת 47162-04 מדינת ישראל נ' טורג'מן(עציר)

47159-04-16

לפני כבוד השופטת דבורה עטר
הمحكمة
מדינת ישראל
נגד
מתן טורג'מן (עציר)
המשיב

nocchim:

ב"כ המבקשת - עו"ד אפרת פאר

ב"כ המשיב - עו"ד שiran ברגמן

המשיב הובא ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירות אינוס ותקיפה הגרמת חבלה של ממש. בד בבד, עם הגשת כתוב האישום, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו וזה הבקשה שלי.

2. כעולה מכתב האישום, שררה בין המשיב לבין המתלוונת היכרות מוקדמת והם קיימו מערכת יחסים קצרה שארכה מספריים וסתמייה שכבועיים עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום.

ביום 16/04/21, בשעה 22:00, הגיעו המתלוונת לבתו של המשיב, בתיאום עמו, על מנת לשוחח על יחסיםיהם ועשו כן, כשהם יושבים או שוכבים זה לצד זה, בミיטה בחדר השינה.

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין פליליים

במהלך אותה העת ניסה המשיב לגעת באיבר מינית של המתלוונת מעל בגדייה, והוא ביקשה ממנו לחדר משומש שאיןה מעוניינת בכך. בהמשך נשק על שפתה אך המתלוונת הרחיקה אותו. כמו כן, ניסה המשיב להחדיר את אצבעותיו לאיבר מינית של המתלוונת מתחת לבגדיה אך היא היזזה את ידו, התרחקה ממנו וביקשה שיפסיק. בהמשך בעוד השניים שכובים על המיטה, הניח המשיב את ידה של המתלוונת על איבר מיניו. זו שפשפה אותו פרק זמן קצר מאוד ואמרה לו שאיןה מעוניינת יותר התרוממה והתיישבה על המיטה שגבها מופנה אליו.

בסמוך לאחר מכן, אחז המשיב בשמלתה של המתלוונת, משך אותה, השכיב אותה בכוח על בטנה וויתק אותה למשה באמצעות ידיים. הוא הסיר את מכנסיה ותחתוניה של המתלוונת, חרב התנדותה, כשהיא דורשת ממנו לחדר ומושכת בגדייה כלפי מעלה.

המתלוונת צעקה וניסתה להדוף את המשיב ואולם הוא לא חדל מעשייו ודחף אותה באמצעות ידיים וכתפו עבר המשטה, הפרק אותה על גבה, פישק בכוח את רגליה, באמצעות רגליו, תוך שהוא גורם לה לכאב והחדיר את איבר מיננו לאיבר מיניה במשך מספר דקות תוך שהוא גורם לה לכאב ולדימום, ובוואודה בוכחה, צועקת ומבקשת שיחד.

(להלן: "אירוע האונס")

כאשר פסק המשיב לרוגע מעשיין, הצליחה המתלוונת להתחמק מהחיזתו ולקום. היא הרימה את בגדייה ותחתוניה מהרצפה והחללה להתלבש. באותה העת נטל ממנה המשיב את מכנסיה וסרב לדרישתה להשיכם לידייה. בתגובה לכך שהמתלוונת עמדה על דרישתה והרימה את קולה, רגץ המשיב והכה אותה באמצעות אגרופיו ברגליה והיא נחבלה בברכה.

בהמשך נטל המשיב את תיקה של המתלוונת וסרב להחזירו. משעמד על סירובו יצאה המתלוונת מחדר השינה והתקשרה למועד המשטרתי. בתגובה לכך אמר לה המשיב כי ישיב לה את התקיק ואולם לא עשה כן אלא אף לאחר שהתקשרה פעמיים נוספת למועד המשטרתי.

המתלוונת עזבה את הבית כשהיא נסערת והנasm בעקבותיה. המתלוונת הדגישה בפני המשיב כי אינה מעוניינת שיתלווה אליה ובהמשך הקשר עימו, ולאחר שהבחינה שהוא ממשיך לילכת בעקבותיה, התקשרה פעמיים נוספת למועד המשטרתי ועזבה את המקום ברכבה.

שוטר שהזעק למקום בעקבות שיחתה של המתלוונת עם המועד המשטרתיפגש בה בביתה. בחילוף מספר דקות הגיע למקום גם המשיב, קרא לעבר המתלוונת ונעצר ע"י השוטר.

3. ב"כ המשיב לא חלק על קיומו של מגע מיני בעת הרלוונטי בין המתלוונת למשיב ואולם טען כי התקיים בהסכמה. עוד לדבריו, מקור התלונה בעיקרה שركמה המתלוונת כנגד המשיב בתגובה

עלබונות שהטיח בה, בהקשר לסיבה בעיטה בגד בה בעלה לשעבר ובחר לשים קץ לנישואיהם (להלן: "העלילה").

ב"כ המשיב העלה טענות בדבר הסתיירות והפרכות שנתגלו בגרסתה של המתלוננת, באשר לחוסר עקביותה, להיעדר תמיינה לחבליה לה טענה ותימוכין לזעקוותיה, אשר לו היה בהן ממש לבטח היו מגיעות לאוזני השכנים ששהו בסמוך והכל כמפורט בטיעוני בפרוטוקול.

עוד לדבריו, עצמתה הפחותה של התשתית הראיתית הלאורית, מצדיקה קבלת תסוקיר מעוצר אשר יבחן את שחררו של המשיב לחlopת מעוצר. בהקשר לכך ציין כי בשלב זה אין ביכולתו להציג חlopת מעוצר ביתית, אלא מתבקש בחינת חlopת מעוצר מוסדית.

בהקשר לשחררו של המשיב לחlopת מעוצר הדגיש ב"כ המשיב את גילו הצער של המשיב. עוד טען כי אמונה המשיב זקופה לחובתו הרשעות קודמות ואולם זו האחרונה אינה ממין העניין ואיילו ההרשעה בעבירות המין, בוצעה לפני שנים ארוכות, בשנת 2008.

4. ב"כ המשיבה פירטה את התשתית הראיתית הלאורית וטענה כי כלל טענות ב"כ המשיב הנוגעות למஹימנות המתלוננת, יוכרעו בבוא העת, במסגרת התקיק העיקרי.

ב"כ המשיבה התנגדה נחרצות לשחררו של המשיב לכל חlopת מעוצר. נוכח מסוכנותו הגבוהה ועבר פלילי רלוונטי שלא היה בו כדי להרטיעו.

דין והכרעה

באשר לראיות לכאהר

5. חלקן הארי של טענות ב"כ המשיב, באשר לעוצמתן המופחתת של הראיות לכאהר נוגעות לגרסת המתלוננת ולמהימנותה. בכלל, לא נדרש בית המשפט לקביעת מהימנות בשלב זה ודוי אם שוכנע שיש פוטנציאל להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי. אלא אם כן נתגלו פרכות מהותיות וגליות לעין המצביעות על חולשה ממשית בתשתית הראיתית הלאורית. (ר' בש"פ 404/14 **מדינת ישראל נגד מהראן אבו עאבד** (21.1.2014))

6. עובדות כתוב האישום מבוססות לכאהר על גרסתה של המתלוננת.

רס"ר אゾלאי יחזקאל, הוזעק למקום המזאה של המתלוננת, ברחוב יהודה, בעקבות פניהה למועד המשטרתי. בדו"ח הפעולה שערך הביא לכואורה לידי ביטוי את מצבה הנפשי הנסער של המתלוננת, בסמוך לאיורע, טרם גביהת ההודעה. בציינו כי הבחן בה כשהיא נסערת וובכיה והتلוננה בפנוי כי חשה כאבים ברגליה. היא סיפרה לו כי הגיעו למשיב, על מנת לבן עמו עניינים הקשורים לאופן בו נפרד וכי "גע בה שלא ברצונה" והיכא אותה.

7. רס"ר אゾלאי יחזקאל, גבה את הودעתה הראשונה של המתלוננת, בשעה 18:00, על ספסל ברחוב יהודה. כבר באותה העת הביאה המתלוננת לכואורה, לידי ביטוי, הגם שלא בפיוט, את נסיבות האירוע המוני שהתרחש בניגוד לרצונה, כמו גם חלק ממהלך הדברים לאחריו, עת נטל המשיב לידי תחילתה את מכנסיה ולאחר מכן את תיקה האישי וסירב להשיבו, אלא לאחר שיצרה קשר עם המוקד המשטרתי. כמו כן כי יצירה קשור, פעם נוספת עם המוקד המשטרתי, לאחר שהמשיב צעד בעקבותיה ועזבה את המקום ברכבה. כבר באותה העת תיארה המתלוננת כי הוכתה על ידי המשיב וחשה כאבים בברכה, הגם שציינה כי לא נותרו סימנים.

8. מדו"ח הפעולה שערך רס"ר אゾלאי יחזקאל, עליה כי לאחר שגביה את הודעתה הראשונית של המתלוננת, ביקש منها, בהוראת הקצין התורן ונוכח מהות התלונה, לסתור לתחנה.

הודעתה השנייה של המתלוננת נגבהה, כשתיים לאחר מכן, עם הגיעו לתחנה. המתלוננת שבה על עיקרי גרסתה, כפי שבאה לידי ביטוי בהודעתה הקודמת והוסיפה ותיארה בפרוטרוט את השתלשלות העניינים, כמפורט בכתב האישום ואת הדינמיקה שהתרחשה באירוע וההסלמה שחלה במשיב, עד לבעליתה שלא בהסכמה.

בהודעה זו הביאה המתלוננת לידי ביטוי מיזמתה, כי בשלב מסוים בעת שכבו יחדיו על המיטה, הינה המשיב את ידה על איבר מינו והיא שפשה אותו זמן קצר ביותר ומיאנה להמשיך.

המתלוננת סיירה מיזמתה חלק מהشتלשלות העניינים כי לאחר איורע האונס ובעת שהמשיב סירב להшиб לידיה את התקיק הטיח בה "שהוא מבין למה התגרשה". ב"כ המשיב ביקש בכרח חזוק לטענת העיליה שהעליה המשיב. עניין זה ידונ וווכרע במסגרת התקיק העיקרי ואין בו בשלב זה כדי לחזור תחת גרטסה הלכאורית של המתלוננת. מה גם שלו היה בכרח המנע לעיליה, לא מן הנמנע כי הייתה מצנעה זאת ונמנעת מהעלות זאת מיזמתה.

המתלוננת שבה ותיארה כי הוכתה על ידי המשיב וחשה כאבים בברכה. החקירה ציינה בהודעה כי הבדיקה בניפויות בברכה (ש' 46) וגם תיעודה אותה בתמונות המצויות בתיק החקירה.

9. המתלוננת עמדה על גרסתה, באשר לבעילתה בכוח על ידי המשיב, חרף התנגדותה גם בהודעה השלישייה שנגבהה ממנה ביום 24.4.16 במסגרת עומתת עם טענות המשיב.

10. נמצא תימוכין לכוארי לגרסתה של המתלוננת, בזמן אמת, בפנייתה למועד המשפטתי. היא צינה כי המשיב עוקב אחריה, תיארה כי הגיעו אליו בניסיון לבן עניינים ובלשונה: "ומהdivider נהיה שהוא התחל לשלוח ידיים בכוח ואז באיזה שלב אמרתי לו תן לי ללקת והוא עשה דברים שמעבר לכוח..."

11. כאמור לעיל, מצבה הנפשי הנסער של המתלוננת, בא לידי ביטוי, בסמוך למועד האירוע, בדו"ח הפעולה שערך שוטר הסיוור, רס"ר אゾלאי יחזקאל.

גם בעדות חברותה של המתלוננת, יש כדי לשפוך לכואירה אוור על מצבה הנפשי הנסער של המתלוננת, עובר להגעתה למסירת הודעתה במשפטה. החברה סיפרה בהודעתה כי המתלוננת התקשרה אליה בשעה 01:30:01 לערך וביקשה ממנה בבכי ובהיסטריה שתתלווה אליה לבדיקה בבית חולים וסיפרה לה בקווים כללים את מהלך אירוע האונס. עוד לדבריה, כשהגיעה לתחנה נעמדה המתלוננת ופרצה בבכי והיא נדרשה לדרבן אותה להיכנס לתחנה.

12. מצפיה בתיעוד העימות עלה כי המתלוננת עמדה על גרסתה והטיצה אותה במהלך בפני המשיב. בדומה לגרסתו בהודעתו עשה המשיב שימוש בפרטים שאפיינו את מערכת היחסים ביניהם, לרבות בהיבט המיני ואולם המתלוננת שללה מכל וכל את גרסתו.

ב"כ המשיב ביקש למצוא תימוכין לטענת העילה בתגובה הנסערת של המתלוננת במהלך העימות בעת שהמשיב טען בפניה כי העילה עליו נוכח הפגיעה ברגשותיה בכך שהעליה את היחסים בין לבן בעלہ לשעבר.

מצפיה בעימות עלה כי באותה העת השיבה המתלוננת מבלי לאבד את קור רוחה כי המשיב בעל אותה בכוח. המתלוננת נקלעה לסערת רגשות וחרימה את קולה לאחר שהמשיב טען כי גרסתה אינה מתישבת עם העובדה כי לאחר הפגיעה בעינו דרש ממנה ממושכות לעזוב את הבית והוא סירבה לכך. בשטף דבריו ובצעקות רמות אישרה המתלוננת כי המשיב הורה לה לעזוב את המקום וצינה כי ביקשה תחילת לבדוק את מצב עינו. כמו כן ובעת שקרבה אליו התנפלו עלייה ובעל אותה בנגדו לרצונה. בתגובה לטענותיו של המשיב כי היא משקרת וניסיונו לתאר את חוסר ההיגיון שבגרסתה, השבה והטיצה בפני המשיב, בצעקות ובסערת רגשות, כי בעל אותה בניגוד להסכמה ונקט כלפיה באלים ופצע אותה ולא חדל חרף תחנוניה וצעקותיה כי הוא גורם לה למכאב.

13. המשיב לא חלק על חלק ניכר מנסיבות אירוע האונס, לרבות העובדה כי המתלוננת צעקה ואולם שיווה להם נופך שונה, בהתאם לגרסתו החזרת ונשנית כי כל המגע המיני היה בהסכמה וכי נפל קורבן לעילה.

עם זאת עלה לכואורה, מאופן התנהלותו של המשיב לאחר האירוע כי אכן המדבר באירוע שגרתי, אלא שונה ומסעיר אשר עורר בו תהששות אשם כבאות לאחר עזיבת המתלוונת את הבית בסערה, ואופן המהווה משום תמיינה לכואורת מסוימת בגרסתה.

המשיב אישר שהלך בעקבותיה של המתלוונת, חרב גרסתו כי דרש ממנה לעזוב את ביתו וסירובה להיענות לכך. אף נמצאנו למדים לכואורה כי מיד לאחר עזיבת המתלוונת את הבית, שלח לה מספר הודעות טקסט ומשלאה זכה לתגובה אף הגע לביתה. כך נלמד לכואורה גם מהנסיבות שהעלתה המשיב לפשר כתיבת ההודעות, כמפורט בהודעתה השנייה. המשיב ציין שביקש להתנצל בפני המתלוונת על הפגיעה בה, חרב תיאורו הקודם כי הליכה עליו אימים "שתהרים את חייו" וטענת העיליה. כמו כן קישר את כתיבת ההודעות, לעברו הפלילי הקודם בעבירה דומה ותייר כי לאחר שהמתלוונת עזבה את הבית בסערה "ירדו לו דמעות ותפס את הראש" וביקש להפיס את דעתה של המתלוונת ולברר מה בדעתה לעשות, מחשש שדבר עברו הפלילי גולה לאוזניה. בהקשר לכך יצין כי המתלוונת אישרה שצינה בפניו המשיב שבදעתה לנ��וט בפעולות עקב אירוע האונס וכי ציונה לתלונה במשטרה. אף עלה לכואורה מעודתו של המשיב כי המתלוונת נגעה להשיב להודעותיו לאחר מריבות קודמות ולאחר שלא עשתה כן הפעם, חש צורך להגיע לביתה.

14. סך כל האמור לעיל, מוביל למסקנה כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורת בעוצמה מסוימת, להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

כל התהיות שהעללה ב"כ המשיב ידונו ויכרעו במסגרת ההליך העיקרי ולאור התמיכת שנמצאה לגרסת המתלוונת אף בגרסת המשיב, אין בהן בשלב זה כדי לחזור תחת התשתיית הראייתית הלכאורית.

באשר לחלופת מעצר

15. עובדות כתב האישום, שנמצאו ראיות לכואורה להוכחתן, מצביעות מלאיהן אודות החומרה הגלומה במעשה המשיב ומידת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מצדו. Ut שבהuder עצבות ובובדן שליטה, התנפלו המשיב על המתלוונת, בברוטליות, מבלי להתעתש, חרב תחונניה וזעוקותיה כי ייחד והכאב שהוא מסב לה.

אף לא עלה בידי המשיב להרים את הנTEL ולסתור את חזקת המסוכנות העומדת לחובתו, נוכח עברו הפלילי הכלול עבירות מין ואלימות.

המדובר במצב אשר זקף לחובתו הרשעה קודמת בגין עבירות של בעילת קטינה מתחת לגיל 16 בכוח ומעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14, שביצע בשנת 2008, בגין הוטל עליו ביום 20.7.10 מסר בפועל למשך 4 שנים וכן מסר מוותנה. המשיב זקף לחובתו הרשעה נוספת מיום 28/10/14 בעבירות איומים, קליטת שוווא

ותקיפה סתם בגין הוטל עליו בין היתר מאסר בפועל למשך 15 חודשים. נמצאנו למדים לכואורה כי המשיב ביצע את העבירות החמורים המוחסנות לו, מבלי שהורתע מעונשי מאסר שריצה וממאסרים מותנים שהושתו עליון.

16. דין עתירת ב"כ המשיב להורות על הגשת תסקירות מעצר שיבחן את שחרורו של המשיב לחולפת מעצר, נוכח מקובלית הכוחות וחולשת הריאות לכואורה, להידחות, נוכח קביעתי בדבר דיות הריאות לכואורה.

ככל לאחר קביעת בית משפט בדבר קיומן של ראיות לכואורה עליו להידרש לשאלת חלופת מעצר. עם זאת, הלהה היא כי במקרים דוגמת זה של המשיב שבפני, בהם המסוכנות זעקה וברוי כי חלופת מעצר לא תסקון אף אין טעם להורות על הגשת תסקירות מעצר שיבחן שאלה זו (ר' בש"פ 27/15 **יונס נגד מדינת ישראל** (15.1.2015) ובש"פ 7014/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.11.2015)).

17. לאור סך כל האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"א איר תשע"ו, 19/05/2016 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת